ANUL X. No. 1143 — 6 PAGINI 6 LEI — Luni 5 Decembrie 1932

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe șase luni 500
Telefon redacție: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI și VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI.
Directori: E. EMILIAN și E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administrație: 325/34 —325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Uniunea trebuie să intervină

In toate câte s'au petrecut în jurul campaniei pornită vijelios și îndărătnic susținută contra F. R. F. A.-ului, ziarul nostru a păstrat o obiectivitate în perfectă concordanță cu linia sa de conduită. N'am anticipat asupra vinovăției sau nevinovăției nimănui, impunându-ne cea mai strictă rezervă până la elucidarea definitivă a cazului.

O asemenea clarificare nu poate veni decât din lumina proectată de concluziunile unei anchete minuțioase, făcută cu toate garanțiile de imparțialitate și seriozitate.

O anchetare n'a putut fi evitată, cu atât mai mult cu cât ea a fost imperios cerută de însuș președintele federației. Dorinței majorității sportivilor s'a suprapus gestul eloquent al președintelui. Inseamnă că și încrederea lui se clatină.

Sub o acuzare, atât de categorică și o desolidarizare hotărâtă venită din partea celuia ce stă în fruntea instituției, nu s'a putut evita ancheta.

Felul însă cum a fost alcătuită comisiunea de anchetare, ne obligă de a părăsi rezerva anunțată, determinându-ne să intervenim înainte de a avea rezultatul cercetărilor.

Pentrucă oricare ar fi acest rezultat, el nu va putea închide chestiunea. Căci s'a trecut peste cele mai elementare garanții de imparțialitate.

O auto anchetare nu va fi luată de nimeni în serios, chiar dacă cei ce o vor săvârși ar fi capabili de cea mai ideală depersonalizare.

Un atare accident vodevilesc nu poate risipi atmosfera de bănuială.

Comisia de anchetă a propriei sale gestiuni, trebue să demisioneze imediat. Ori ce minut de întârziere, ar echivala cu o vinovată încercare de tergiversare.

Dacă această demisie, cerută de bunul simț, nu se va produce, este de datoria Uniunii să intervină și să-și exercite dreptul de control pe care i-l dă legea. Uniunea va trebui să pună lucrurile pe făgașul lor normal, răspunzând unei obligații precise.

R. N.

Campionatele naționale de box amator

Când se vor disputa eliminatoriile?

Am publicat, la timp, rezultatele campionatelor regionale. Din cele 9 regiuni au ținut campionate 7 și anume: Ardealul, Banatul, Bucovina, Dunărea de jos, Moldova, Muntenia și Oltenia. In Dobrogea, activitatea pugilistică a slăbit anul acesta. Și-a perdut ritmul vital de altă dată. Cealaltă regiune, Basarabia, n'a activat decât foarte sporadic, atât de sporadic, încât echivalează aproape cu nimica.

Au rămas dar în competiție numai 7 regiuni.

In ultima ședință, comitetul federației a examinat chestiunea desfășurării campionatului și a hotărât ca eliminatoriile interregionale să se desfășoare în cursul prezentei luni. Ele vor trebui să fie terminate până la 1 Ianuarie.

Programul eliminatoriilor a fost astfel fixat:

Ardealul cu Banatul. Matchul se va disputa la Timișoara.

Oltenia cu Muntenia, la Slatina.

Dunărea de Jos va câștiga prin forfaitul Dobrogei.

Moldova cu Bucovina, la Iași.

Pentru semifinale și finale nu s'a luat încă o hotărâre. Au fost anunțate regiunile, pentru a răspunde, dacă vreuna din ele înțelege să preia organizarea.

Ar fi interesant, pentru propaganda boxului, ca semifinalele și chiar finalele să se desfășoare în provincie. Acolo vor suscita mult mai mult interes, decât în Capitală, unde publicul se pasionează prea puțin de campionatele amatorilor. Ar trebui să fie altfel. Până acum însă un asemenea reviriment nu s'a produs. Să nădăjduim că vom avea plăcerea de a-l înregistra cândva.

Săptămâna

A fost deajuns ca să se monteze o «Cupă de iarnă», pentruca timpul să se îndrepte și să se joace football în Decembrie tot atât de comod ca și în mijlocul verii. Ideea care a germinat în capetele câtorva oficiali neocupați cu anchete și pregătiri electorale, a fost atât de surprinzătoare pentru dolce farnientele nostru tradițional, încât până și natura a venit să-i dea o mână de ajutor.

Numai că neprețuitul concurs al providenței, n'a servit Duminică decât să confirme cu anticipație eșecul material la care trebue să se aștepte îndrăzneții organizatori ai sus numitei cupe. Căci, cine mai poate spera într'un succes chiar mediocru, când într'o zi frumoasă ca cea de eri, matchurile de văzut interes dela Romcomit și Obor n'au reușit să scoată din casă decât o mână de spectatori? Optimismul, care, orice s'ar spune, este singura calitate mai de soi a sportului românesc, va pune fără îndoială pe picioare și cupa de iarnă, deși întâlnirile de eri au fost un sinistru barometru pentru viitor. Dar în definitiv, face fiecare cum îl tae capul și chiar dacă nu pentru altceva, cel puțin pentru divertismenlul pe care-l necesită activitatea de culise pornită de complicatele evenimente federale. Deși, trebue să recunoaștem, spectacolul în regie dublă dela Rombol are prin sine însuși asigurate elementele de succes.

In tot cazul, e de preferat să faci sport fără spectatori, decât să intri în bărlog și să reapari tocmai la primăvară, sărind peste zile însorite, și privind cu jind la alții, pentru simplul motiv că ai epuizat programul oficial și că nimeni nu are gentilețea să pună în joc un fleac de cupă.

In situația asta se găsesc rugbyștii bucureșteni, cari s'au păruit o vară întreagă în cel mai uruguayan stil, pentruca astăzi să stea de pomană, cuminți și inofensivi.

Singura lor consolare este însă că terenul dela Șosea pe care Uniunea vrea să toarne un stadion monumental, și pe care-și cheltuesc rugbyștii noștri vlaga tinereții, activează din plin, iarna ca și toamna, vara ca și primăvara, fără întrerupere și fără răgaz. In sezonul acesta bunăoară, activează sub formă de... cafenea, sub arbitrajul d-lui Mișu, restauratorul bufetului cu jazz și furnizorul scaunelor și sifoanelor necesare marilor întâlniri de rugby.

Noua activitate a terenului dela Șosea ne-au împărtășit-o conducătorii atletismului bucureștean, cari organizând cross-urile de închidere au fost expropriați din vestiarele pe cari le utilizau până acum, pentru motivul că domnul Mișu își târnosea în ele, cafeneaua rustică dela Șosea.

Atleții nu sunt însă pretențioși mai ales atunci când pot fi folositori aproapelui. S'au desbrăcat în câmp, au alergat, s'au îmbrăcat și au plecat...

Noi însă întrebăm Uniunea dacă nu cumva d. Mișu a luat antrepriza lucrărilor monumentalului stadion, pe care-l înzestrează deocamdată cu anexele de rigoare...

Nu de alta, dar cam așa reese din fecunda sa activitate.

L. ROȘIANU

Argentina submincează campionatul mondial de football?

Avantagiile Italiei. O acțiune de culise a Argentinei. Un emisar în Europa. Dece ține Argentina să organizeze? Sunt șanse de reușită?

Până la campionatul mondial de football organizat la Montevideo, cine ar fi crezut că se poate pune pe picioare o astfel de întreprindere, care necesită fonduri extraordinare și mai ales o putere de organizare cu totul specială. Astăzi toată lumea este convinsă că un campionat mondial nu poate să dea greș cu orice formulă ar avea la bază, dar cu singura condițiune esențială: să se bucure de o organizare care să țină seamă de toate amănuntele unor împrejurări economice cu totul excepționale.

De aceia n'a mirat pe nimeni când Hugo Meisl a pus în desbatere publică la Stockholm ideea unui campionat mondial la care să participe toate țările depe glob și mai ales când Italia a acceptat fără să fie rugată, să preia sarcina unei astfel de competițiuni.

AVANTAGIILE ITALIEI

Delegatul Italiei la congresul anual al Federației internaționale de football, d. Zanetti, și-a făcut o socoteală foarte simplă înainte de a fi cerut să se facă țării sale cinstea de a fi prima organizatoare a acestui campionat. A calculat posibilitățile unui eșec financiar și a ajuns la concluzia că ele sunt minime pentru două motive binecuvântate. Intâiu, pentrucă o întreprindere atât de vastă provoacă la prima ei ediție un interes extraordinar și apoi pentrucă Italia are un mare procent de spectatori atașați definitiv footballului. Toate orașele sortite să adăpostească pe viitorii competitori posedă un public sportiv suficient de numeros pentru a asigura succesul material al campionatului mondial. Este deci dela sine înțeles că d. Zanetti n'a făcut decât o afacere bună pentru federația pe care o reprezenta, mai ales că un campionat mondial stârnește o emulație extraordinară și fixează atenția lumei întregi asupra țării în care se dispută. Ori o astfel de reclamă realizată fără sacrificii bănești nu poate să displacă nimănui și cu atât mai puțin Italiei care și-a făcut un adevărat cult din a exterioriza prin presa mondială progresele realizate în decursul anilor.

O ACȚIUNE DE CULISE A ARGENTINEI

Scopul rândurilor de față nu este însă de a releva dacă Italia a făcut sau nu o afacere bună primind să organizeze campionatul mondial de football. El țintește un obiectiv cu totul particular și anume să scoată în evidență anumite acțiuni de culise, cari tind să submineze campionatul mondial, pentru a înlesni unei alte țări să înjghebeze o competiție similară. Este vorba de acțiunea discretă întreprinsă de Argentina printr'un emisar special trimis de câtăva vreme în Europa.

După cum se știe, Argentina și-a dat adeziunea în principiu la organizarea campionatului mondial de football. O adeziune care pare a fi urmat unor frământări interioare, al căror ecou — dată fiind depărtarea de unde venea — n'a fost destul de clar perceput în Europa.

Discuțiile în jurul organizării competiției mondiale și a acceptării Italiei de a o organiza, au avut loc tocmai în perioada în care se ventila în Argentina ideea punerii pe picioare a unui campionat similar celui organizat la Montevideo de Uruguay. Acțiunea din Europa având o alură mai precipitată, a găsit pe inițiatorii argentineni la mijlocul drumului, așa că aceștia, la prima invitație făcută de cei în drept au răspuns că acceptă să-și dea concursul...

După un timp oarecare însă și-au dat seama că s'au cam pripit și atunci au început — foarte discret de altfel — o actiune de contracarare, asupra căreia nu se cunosc până acum decât amănunte foarte vagi.

UN EMISAR IN EUROPA

Când a fost vorba ca să înceapă stimularea statelor europene cu prilejul organizării campionatului dela Montevideo, Uruguay-ul nu și-a trimis nici un reprezentant în Europa ci a uzat de serviciile ministrului plenipotențiar Buero, care pe lângă calitățile unui diplomat fin o avea și pe aceia de a fi un bun cunoscător al rosturilor footballului mondial. Argentina însă, care deocamdată este nevoită numai să tatoneze posibilitatea de a începe o acțiune concretă, s'a mărginit să trimită în Europa un emisar împuternicit să ia contact «neoficial» cu țările cari ar fi dispuse să participe la o mare competițiune footballistică în America de Sud. Acest emisar a vizitat până acum câteva capitale din Apus și a consemnat unele răspunsuri semnificative. In orce caz, pentru buna reușită a acțiunii sale, emisarul argentinean nu uită să arate celor pe cari îi sondează că Argentina este dispusă să facă mari eforturi financiare pentru a asigura o desfășurare cât mai fastuoasă a competițiunii pe care ține s'o organizeze. Astfel, în ceeace privește condițiunile de participare, emisarul sud-american precizează că țările cari își vor da adeziunea vor beneficia de avantagii mult mai mari decât a putut să le asigure Uruguayul.

DE CE ȚINE ARGENTINA SA ORGANIZEZE?

Pentru mulți zelul Argentinei de a organiza o astfel de competiție apare într'o lumină foarte curioasă, mai ales că acest zel se manifestă și după ce Europa și-a asumat sarcina organizării campionatului. Motivul este însă plauzibil dacă se ține în seamă faptul că rivalitatea pe toate tărâmurile dintre Argentina și Uruguay a culminat în football, unde UrUguay-ul a luat un avans apreciabil prin victoriile sale răsunătoare ca și prin succesul extraordinar pe care l-a repurtat competiția dela Montevideo. Argentina ține să facă ceva similar cu riscul ori cărui sacrificiu.

SUNT ȘANSE DE REUȘITA?

Cu toate că Argentina este dispusă să facă cheltueli fabuloase, acțiunea ei are foarte puține șanse de reușită, deoarece campionatul pe care-l va organiza Italia se bucură de patronajul Fifei, astfel că nici o țară dintre acele cari au aderat la proectul lui Meisl, nu se va lăsa sedusă de avantagiile sud-americane.

Malcolm Campbell va ataca propriul său record

Pasărea albastră sub presiunea pregătirilor

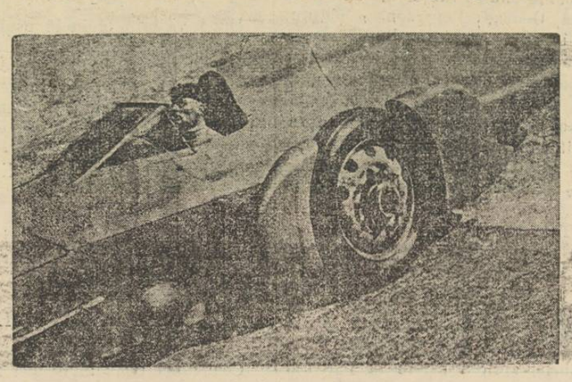

CAMPBELL PE BOLIDUL SAU

Dispariția, în mod atât de tragic, a maiorului Seegrave, fost de mai multe ori recordman mondial de viteză cu automobilul, nu a avut nici o influență asupra curagioșilor piloți cu veleități.

Imprejurările în cari a fost răpus maiorul Seegrave sunt cunoscute.

După ce regretatul pilot englez își apropiase titlul de cel mai rapid om terestru, a încercat să recolteze și pe cel aquatic. In acest scop și-a amenajat o faimoasă barcă cu motor și, primele încercări au fost încununate de cel mai mare succes, astfel că Seegrave se putea mândri cu realizarea dublului event. Atras de emoțiile pe cari i le procurau fuga pe apă, și dat fiindcă recordul său terestru nu putuse fi bătut cu toate încercările perseverente ale lui Kay Donn, Lockhart și Campbell, Seegrave a continuat să se ocupe de recordul mondial pe apă, și încercările lui se repetară la intervale foarte scurte.

Din nenorocire, Seegrave a căzut victima acestor temerare încercări, depe urma unui accident care l-a costat viața.

Dispariția lui Seegrave, în condițiuni atât de tragice, nu a descurajat pe mariiași ai volanului, după cum nu-i descurajase nici accidentul mortal al lui Lockhart, accident întâmplat cu câțiva ani înainte, cu prilejul unor încercări făcute în Florida, pe plaja Daytona Beach, teatrul atâtor tentative isbutite și neisbutite.

Dintre marii candidați la titlul de recordman mondial de viteză în automobil, nu au rămas în viață decât Campbell, actualul deținător și Kay Donn, despre care se spune că ar fi renunțat deocamdată, la duelul cu temutul său rival. Convingerea celor cari au urmărit fazele încercărilor de record este însă contrară celor ce se vorbesc pe seama lui Kay Donn. Deși americanul nu a mai apărut de mult pe suprafața netedă de la Daytona Beach, nimeni nu crede că el a renunțat definitiv la veleitatea de a ajunge recordman mondial. In ultimul timp a fost văzut concurând și câștigând multe întreceri de viteză, disputate în America. Nu constitue oare, acest lucru, cea mai bună dovadă că Donn se pregătește pentru o nouă mare tentativă?

Este aproape sigur că în biurourile și atelierele lui, se lucrează intens întru desăvârșirea unui bolid capabil să facă față cererilor.

Se prea poate ca pregătirile lui Kay Donn, să fie în funcție de intensele preparative, făcute de Malcolm Campbell, actualul deținător al titlului suprem.

Se vede că urechile englezului au perceput ceva în legătură cu ceiace se prepară în America și vrea să fie gata pentru a riposta imediat.

Ziarele englezești de specialitate, precum și întreaga presă sportivă din străinătate sunt în curent cu preparativele campionului englez și Campbell nu ține de loc ca proectele sale să rămână secrete.

(Continuarea în pagina II-a)

O caracterizare interesantă

In «Curentul» de eri, d. Pamfil Șeicaru semnează un foarte interesant articol întitulat: «Să nu scopim nația», din care extragem această sugestivă caracterizare a epocei noastre și a cauzelor desvoltării activității sportive:

Străbatem o epocă de neastâmpăr, o eră vulcanică, omenirea întreagă pare inoculată de spiritul filozofiei lui Nietzsche, o frenetică voință de putere, smucită de demonul unei continue depășiri. Orice așezare presupune o renunțare, refuzul de a merge mai departe în necunoscut, orce așezare înseamnă o limitare a voinții de depășire, ori epoca noastră este protivnică așezărilor, are râvna necunoscutului, duhul aventurii respiră în aer, iar concepția sportivă este mai generală decât ne-am putea imagina. A trăi în amator de primejdii, iată deviza unei epoci de recorduri depășite, de voioasă încordare spre a înfrunta riscurile; de aici și o valorificare sportivă a energiilor umane.

EXPERIENȚE REVELATOARE

Am propus înființarea unei „Cupe de iarnă" la football.

Exemplele Apusului unde se joacă foată iarna erau un argument hotărâtor. Iar vremea — nesperat de îngăduitoare — augmenta necesitatea de a rupe cu o tradiție, nejustificată prin nimic.

Credeam la început că avem de luptat numai cu oficialitatea și cu cluburile. Am reușit însă să obținem adeziunea acestora. In câteva ședințe delegații cluburilor au discutat cu intenția reală de a ajunge la un rezultat pozitiv, posibilitatea de a se transpune pe teren, o competiție secfestrată deocamdată în cartoane.

Mai mult chiar.

Ambalată de ultimatea propunerei, oficialitatea s'a urnit și ea. Și la ședința de astă seară — cluburile și Districtul vor discuta în comun ultimele detalii ale „Cupei" care — probabil — va fi concretizată la 11 Decembrie, în prima zi de jocuri.

Se putea pretinde un succes mai rapid?

Și totuși, în preziua înfăptuirei ei, în preziua ședinței care să protocoleze înscrierea competiției în staginea footballistică bucureșteană, în preziua definitivării entusiasmului cu care s'a lucrat pentru „Cupa de iarnă", atunci când acordul jucătorilor cu suporterii și cu oficialitatea pleda pentru un succes asigurat, un ultim impediment amenință Cupa.

S'au jucat eri pe două din arenele cari au cunoscut astă vară adevărate recorduri de asistență, două matchuri realmente interesante. Unul la Romcomit, celălalt la Obor. Adversarii, cel puțin într'unul din cele două matchuri, ar fi mobilizat în sezon o avalanșe întreagă de spectatori, totalizând în orice caz un număr superior lui 1500. Iar timpul, ca la începutul toamnei, destul de cald și de senin era un argument în plus pentru un succes de asistență.

Și totuși, tribunele celor două arene n'au magnetizat decât râvna suporterilor. Cinci sute de spectatori la Romcomit și aproape tot atâția la Obor.

Dece?

S'ar putea găsi firește și explicația. Când e nevoe de scuze, cine nu le poate improviza? O justificare reală însă, un motiv plauzibil al absenței tuturor acelora pe cari s'a sprijinit popularitatea footballului bucureștean, foarte greu. Matchuri interesante, adversari consacrați, terenuri blocate de adeziunea continuă a spectatorilor, timp prielnic, nici-un fel de alte manifestări sportive (de succes) care să împartă spectatorii cu footballul și totuși asistențe reduse. Asistențe sub cele mai pesimiste previziuni.

In preajma ultimei ședințe în vederea constituirii „Cupei de iarnă", experiența aceasta este foarte puțin prielnică. Nu vrem să spunem că absența spectatorilor va impieta perfectarea sau bunul mers al competiției acesteia care — comportând cheltueli neinsemnate — nu are nevoe de succese materiale. Cu sau fără spectatori cari să asigure rețete de zeci de mii de lei, utilitatea axiomatică a Cupei de iarnă s'a difuzat prea bine, pentru a mai putea fi amenințată de un obstacol oarecare.

Cu atât mai mult cu cât faptul că la repetiția generală a „Cupei de iarnă" nu s'a jucat cu „sala plină" nu este un indiciu că mai târziu spectatorii nu se vor lăsa totuși convinși.

Pentru psihologia — incompletă — a spectatorilor însă, absența de eri este revelatoare.

La o primă caracteristică a târgoveților sportivi — cari probabil fac bae numai Sâmbăta — se poate adăuga deci un supliment de definiție: nu există spectatori de football decât vara.

GEF

«GAZETA SPORTURILOR» va apare în cursul iernei — ca în toți anii — numai de două ori pe săptămână: în fiecare LUNI și VINERI, la orele obicinuite.

Deci numărul viitor va apare VINERI 9 DECEMBRIE.

PE PATINE

Vine iarna. Prin ogradă
Fulgii vor porni să cadă
In decorul plin de vraje.
Apa își va face coaje
Și în mreje o să prindă
Pe întinsa ei oglindă
Tineri și dudui feline
Pe patine

*

Par'că văd pe'ntinsul gheții
In furtuna dimineții,
Juni și june, plini de viață,
Lunecând ușor pe ghiață.
Cum 'sfidează vajnic gerul,
Ghiața li-e călăriferul,
Și găsesc plăceri divine
Pe patine

*

Patheșonul valsuri cântă,
Patineurii se'nfierbântă.
Neștiind, ea merge-agale,
El o ține strâns de șale.
Ea ulunecă și'n brațe
El stă gata s'o înhațe
Și s'o redreseze bine
Pe patine

*

Fetele emancipate,
Știu să patineze toate.
Știu pe ghiață să se ție,
Trupușorul să-l mlădie,
Și în chip de midinete
Să se-arunce ca rachete,
Și să sboare 'n nopți senine,
Pe patine

*

Doamna fiind din societate
A 'nvățat și ea de toate.
Și pe strălucirea gheții,
Cată fericirea vieții.
Și când ea este lansată
Sofiul, hop, ca o săgeată.
Ea abia de se mai ține
Pe patine

*

Multă lume 'n astă viață
S'a urcat protap pe ghiață.
Dar destinul, râde, bade,
Unul merge, altul cade,
Se rostogolesc cu suta,
Nici nu mai respect ținuta,
Merge care cum îi vine
Pe paline.

*

Vine iarna. Prin ogradă
Fulgii vor porni să cadă
In decorul plin de vraje.
Apa își va face coaje...
Va ieși pe ghiață satul,
Dar să știți că subsemnatul,
Nu mă urc, să știu de bine
Pe patine.

A. NOL